

Maduixa Teatre torna a la província per a representar el seu projecte 'Migrare' al Teatre Payà de Borriana.

La dansa, una decretera cap a la felicitat

Dansa O, el festival de dansa de Borriana, torna amb dos espectacles de qualitat els pròxims dies 12 i 13

ERIC GRAS
 egras@epmediterraneo.com
 CASTELLÓ

La dansa és una de les principals manifestacions artístiques. Des que l'ésser humà va iniciar la seua marxa pel món, sempre ha necessitat expressar-se a través del moviment, un moviment que aviat es va tornar en ball, un ball que, finalment, es va fer dansa.

El cos, el seu desplaçament, la seua vibració, pot oferir tantes possibilitats com un pugui imaginar a nivell comunicatiu. Un parla amb el cos, sent i provoca emocions. Un ama amb el cos, riu i plora. I és amb la dansa, gràcies a la dansa, que adquireix un grau màxim d'esplendor. Així mateix, és amb la dansa, a través de la dansa, que podem compartir uns certs missatges que se'ns antullen

ja universals, convertint aquest vaivé, aquest fluir del cos, en un intercanvi necessari de sentiments que desperten en tots i cadascun dels implicats un amor pel llenguatge ocult de l'ànima.

Deia l'escriptora austríaca Vicki Baum que «hi ha dreteres per a la felicitat, i el ball és un d'ells». No s'equivocava, ni molt menys. No obstant això, sembla ser que la dansa professional, la

dansa entesa com un veritable art que és i ha de ser valorat com a tal, ha quedat relegada a un segon pla quan la seua visibilització, comprensió i reconeixement. Almenys, això és el que un arriba a pensar en comprovar que en la gran majoria de les programacions culturals de tot el país, les propostes de dansa són una mica menors que la resta de projectes d'arts escèniques. Malgrat això, existeixen iniciatives i apostes personals d'alguns programadors per a revertir aquesta situació. Aquí a la província de Castelló, tenim la fortuna de comptar amb professionals que veritablement

creuen en el poder de la dansa, com puguin ser Antoni Valesa, del Paraním de l'UJI; Alfonso Ribes, delegat territorial de l'Institut Valencià de Cultura a Castelló; Gabriella Foschi, alma mater de Terpsicore i de la Convocatòria Nacional de Dansa, Pepa Cases...

A Borriana hi ha també una decidida aposta per visibilitzar la dansa, per fer que la dansa ocupi el lloc que mereix dins del circuit cultural. De fet, els dies 12 i 13 de maig se celebra novament el festival Dansa O, una cita que «vol fer visible la dansa en tots els seus vessants i tendències, acostant-la al gran públic gràcies a que els seus espectacles se celebren al carrer», en paraules de la pròpia organització quan es va donar a conèixer aquesta nova cita l'any passat. Un objectiu molt lloable, si bé l'ideal seria que no fos necessari, exclusivament, acostar la dansa o qualsevol altra disciplina artística per celebrar-se als carrers i places.

Dues propostes

Dos seran les funcions que es podran gaudir a Borriana aquest pròxim cap de setmana, i sembla que ens van llegir la ment perquè ambdues tindran lloc en el Teatre Payà, és a dir, a l'interior d'una infraestructura dissenyada per a acollir aquest tipus de projectes que requereixen un marc molt més íntim i emblemàtic.

Per a començar, el dia 12 es representarà *La fregona de Mr. Mutt*, una obra de Marc Lacourt que convida a seguir el rastre de la història de l'art, la delicadesa del gest, el plaer d'un ball amb la complicitat dels nens.

Ja el 13 de maig, Maduixa Teatre oferirà una peça que ja s'ha convertit en tot un clàssic contemporani, *Migrare*, una història commovedora que explora els límits de l'equilibri amb el moviment, aprofundint al seu torn en la lluita de moltes dones que han hagut de deixar les seues terres d'origen, una peça reflexiva i necessària en els temps que corren. ■